

sker, fordi man mener, det kan blive til stor økonomisk Fordel, saa vil jeg advare mod at løbe den Risiko, at Loven ikke kommer ud i denne Samling, fordi man i den 11te Time sender den tilbage til Landstinget, og det med Ændringer, som egentlig kun ere Bagateller, Derfor kan jeg ikke andet end bestandig tilraade det høje Ting at stemme for Flertallets Indstilling om at vedtage Lovforslaget uforandret.

Birek: Den højtærede Finansminister siger, at jeg har bebrejdet ham, at flere af de Ændringer, vi havde stillet i Udvalget her, vilde han ikke modtage, men derimod vilde han modtage dem fra Landstingets Side. Jeg nævnede en af dem, nemlig den Ændring, som begrænsede Statens Hæftelse ganske nøje, og som var ganske klart stillet af det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer). Denne Ændring, som flere af Udvalgets Medlemmer vare glade ved, vilde den højtærede Minister ikke modtage. Saa kom Sagen op i Landstinget. Den højtærede Minister siger: Det er ikke Landstinget, der har givet mig den, jeg har stillet den selv. Nu ved jeg, hvordan det undertiden gaar, naar en Minister selv stiller Ændringer, nemlig at det sker under Pres fra Udvalget; men ikke desto mindre, naar den højtærede Minister selv stiller Ændringsforslaget i Landstinget, hvorfor vil han saa ikke modtage det fra vor Side?

Jeg maa sige, at med Hensyn til disse af Landstinget vedtagne Ændringer deler jeg ikke den Anskuelse, som baade det ærede socialdemokratiske Medlem og den højtærede Minister vare enige om: at de ikke gøre Lovforslaget klarere; nu er det ganske vist længe siden, den højtærede Minister har beskæftiget sig med Jura, men han skulde dog i alt Fald vide saa meget, at en juridisk klart affattet Lov er lettere at administrere med end en Lov, som virkelig paa mange Punkter er saa — jeg vil ikke bruge Udtrykket forvrøvlet —, men saa uklar, som mange af de Bestemmelser vare, vi fik fra den højtærede Minister.

Den højtærede Minister siger, at vi maa ikke sætte en Ændring ind her. Hvorfor maa vi ikke det? Nej, fordi Loven kan strande. Maa jeg spørge, tror den højtærede Minister virkelig, naar han siger, at Ændringen er saa ubetydelig, at Landstinget vil lade Loven strande paa den? Hvorfor skulle vi evig og altid have den Tvang paa os, at blot den ubetyde-

ligste Ændring bringer en Sag til at strande oppe i Landstinget? Landstingsmændene foretage en hel Del fornuftige Rettelser, men de ere ingenlunde Menneskeædere, de ere virkelig til at forhandle med. Hvis den højtærede Minister kom nærmere sammen med disse Landstingsmænd, vilde han opdage, at forudsat at han selv sidder inde med et tilstrækkeligt Kvantum af sund Fornuft og et tilstrækkeligt Kvantum af Følelse af sin egen Stillings Myndighed, vil Landstinget være fortræffeligt at forhandle med. For med fornuftige Mænd kan man altid forhandle.

Den ærede Minister udtalte endelig, at jeg „forbitret“ havde bekæmpet dette Lovforslag hele Tiden. Jeg maa sige, at jeg ikke har bekæmpet det særlig forbitret. Jeg har været og er den Dag i Dag i stærk Tvivl om dets Betimelighed, men en saadan Tvivl deler jeg med mange. Jeg vil blot nævne en Mand, som den ærede Finansminister har overordentlig store Tanker om, Gehejmerraad Glückstadt. For 10 eller 11 Aar siden var han en meget ivrig Modstander af Loven. (*Finansministeren* [Vilhelm Lassen]: Ikke af denne Lov. det var en helt anden). Det var en Lov om Oprettelse af en Hypotekbank. Ganske vist var det en Lov, som ikke i den Grad interesserede Landmandsbanken som den nu foreliggende. Men i alt Fald kan den ærede Minister se, at man kan se forskelligt paa den Sag, idet endogsaa den samme Mand kan se forskelligt paa den. Jeg vil ærlig tilstaa, at jeg i denne Sag er, hvad Teologerne kalde en meget ærlig Tvivler, og jeg tror, at en sund Tvivl overfor dette Lovforslag er fuldt ud paa sin Plads.

Jeg beder vedblivende mine ærede Partifæller stemme for dette Ændringsforslag, al den Stund det for os er det afgørende at slaa fast, at vi ikke ønske denne Rigsdagsfunktionarisme, og det fra vor Side betyder en ganske bestemt Advarsel til f. Eks. det ærede Regeringsparti og til alle Partier, ogsaa det højtærede radikale Parti, der ved at stemme for denne Ændring forpligter sig til at stemme for en Mand, som er dygtig og kan passe sin Stilling som Medlem af Tilsynsraadet. Jeg beder derfor de Herrer stemme for denne Ændring og den deri liggende Opfordring til det højtærede Flertal og andre Partier til at sørge for, at Stillingerne i Tilsynsraadet ikke blive politiske „Ben“, men at det bliver et virkeligt Tilsynsraad, som er i Stand til at øve en effektiv Kontrol.